

Selve kokeboken



Non-verbale lærevansker er en betegnelse på en skjev funksjonsprofil som viser godt muntlig språk, men vansker med å oppfatte og bearbeide sammensatte synsinntrykk og taktile inntrykk, vansker med å forholde seg til nye situasjoner, og vansker med sosial kommunikasjon og tilpasning. Den ikke-verbale lærevansken ble tidligere kalt høyre hemisfæresyndrom, og en tenker seg at det skyldes en utviklingsforstyrrelse med senmodning i høyre hjernehalvdel, det motsatte av spesifikke språkvansker, som gjerne knyttes til venstre hjernehalvdel. Lærevansken angår omtrent 2–3 prosent av befolkningen, og er vanskelig å oppdage.

Som redaktørene skriver innledningsvis, er dette den første boken på norsk om dette fagfeltet. Både redaktørene og medforfatterne er imidlertid kjente fagpersoner på området. Gjennom kunnskaper fra nevropsykologi, nevrologi og pedagogikk belyser de lærevansken, og henvender seg både til fagfolk og foreldre.

For en som jobber i habiliteringstjenesten, er dette selve kokeboken hva angår non-verbale lærevansker. Særlig de åtte første kapitlene, som tar opp utredning og forståelse, gir en grundig og fersk gjennomgang av hvordan en kan nærme seg non-verbale lærevansker. Innholdet lener seg i stor grad på arbeidet til den ledende amerikanske barne-nevropsykologen Byron P. Rourke, noe som for så vidt også gjelder forskningsfeltet for øvrig.

For den som ønsker oppskriften på nevropsykologisk utredning av lærevansken, anbefales Jan Arne Handorffs 15 siders kapittel, men for en bredere kunnskap trengs også de øvrige kapitlene. Foreldre jeg har snakket med, har gitt tilbakemelding på at den første delen av boken er vanskelig tilgjengelig. For disse kan Anne Sands kapittel «Foreldreperspektivet» anbefales. Foreldre med barn med handikap opplever ofte større innsikt og gode opplevelser ved å lese om andre som har liknende erfaring som dem selv.

Bokens andre del, som tar for seg tiltak og behandling, kan også anbefales til nærpersoner. Her har forfatterne skrevet om betydningen av selvforståelse, individualterapi, utvikling av sosial kompetanse, pedagogiske tiltak og tilrettelegging mot hjem og fritid, og Eckhoff tar også opp mobbeforebygging som tiltak.

Boken inneholder en solid referanseliste for spesielt interesserte, og har en nyttig stikkordsliste. Men jeg savner mer informasjon om voksne med non-verbale lærevansker. Forfatterne skriver noe om dette når de presenterer behandlingsopplegget som Rourke og medarbeidere utviklet ved Windsor-universitetet i Ontario, Canada, det såkalte Windsor-programmet. De henviser også blant annet til Yvona Fasts arbeid rundt non-verbale lærevansker og Asperger i arbeidslivet. Utover dét må en som har med voksne å gjøre, overføre kunnskap fra barn med lærevansken.

Det helhetlige inntrykket av boken er likevel at den er svært anvendelig for oss som har å gjøre med mennesker med non-verbale lærevansker, både fagfolk, foreldre, nærpersoner og omsorgsytere.

Anmeldt av Eirin Lorentzen